

portat ja la substància al terreny de la clínica humana, no podem pas arribar a comprendre l *per què* de la gran desigualtat entre ls resultats palpables que han obtingut els autors estrangers que del thymol s'han ocupat i els experiments que pot-ser massa deficientment hem portat a cap nosaltres en el transcurs de l'ultima mitja anyada: tant contraries i oposades són les conclusions fonamentalment que, copiant a un distingit patholec, devem exclamar: «O el thymol que s'usa a l'estranger és molt diferent del nostre, o els animals i l'home subjectes a experimentació estan molt lluny de semblar-se ni a nostra fauna ni a nosaltres mateixos».

Entrant ja en materia, convé, pera major claretat, fixar un plan poc o molt logic a fi de facilitar en lo possible l'estudi que ns proposem desenrotllar. An aquest objecte començarem per l'exposició dels experiments, establint al mateix temps una especie d'estat comparatiu entre ls resultats alcançats pels autors i els nostres; seguirà l'interpretació que an aquests fets donem nosaltres, deduint, finalment, de tot això la serie d'indicacions i contraindicacions del thymol.

I

Si per un mecanisme o medi physic o mecanic qualsevulga s provoca hyperemia en l'orella d'un conill, diagnosticable per la coloració rogenca que aital regió pren, mirada especialment per transparencia o reflexió, veurem que aquella desapareix rapidament al fer sobre la part una embrocació am solució de thymol. Si l mateix trastorn per augment de vascularisació l provoquem artificialment en les membranes interdigitals o en el mesenterí d'una granota, resulta ja l'experiment més convincent i científic, puix observant al microscopi no ns escaparà l'efecte produït per una gota d'aquella solució, que és sempre contracció del vas, disminució, per tant, del seu calibre i major lentitut en la corrent del liquid vital per excelencia.

Si, tenint en compte totes les regles aconsellades modernament referents a la realisació d'experiments d'aquesta classe, injectem a una granota de 2 a 6 cèntigrams de thymol, disolts o sospesos en glycerina a favor d'una petita quantitat d'alcool, veurem que l'animalet objecte d'estudi, al cap de cert temps, entra en un periode convulsiu que pot durar més o menys, però que al fi sempre acaba portant a la mort an aquell ser. Tot fent aquest experiment hem tingut algunes vegades ocasió d'ob-